

Sygn. akt II Ka 304/21

0.1.

0.5. WYROK

0.6. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marcin Rudnik

Protokolant: st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sieradzu Ewy Bartkiewicz - Kęsiak

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2022 roku

sprawy **A. O.**

oskarżonego o czyn z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Sieradzu

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 04 listopada 2021 roku wydanego w sprawie II K 388/21

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 304/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	0	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 04 listopada 2021 roku wydany w sprawie II K 388/21

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.0.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.1.Ustalenie faktów

o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 167 kpk dotyczącego inicjatywy dowodowej i art. 366 § 1 kpk, zgonie z którym obowiązkiem przewodniczącego składu orzekającego jest baczenie, aby wyjaśnione zostały wszystkie istotne okoliczności sprawy - polegającą na zaniechaniu dopuszczenia przez Sąd z urzędu dowodów niezbędnych dla wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, zmierzających do ustalenia poprzez wezwanie i przesłuchanie pokrzywdzonego T. O. na rozprawie głównej na okoliczności ustalenia, czy oskarżony wykonywał obowiązek alimentacyjny względem pokrzywdzonego w okresie od 30 kwietnia 2021 roku do sierpnia 2021 roku i tym samym popełnił zarzucony mu czyn z art. 209 § 1a kk w warunkach powrotu do przestępstwa, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść i powodujący przyjęcie, że zebrany materiał dowodowy nie dostarczył informacji pozwalającej na zarzucenie A. O. popełnienia przestępstwa niealimentacji w okresie od 27 lutego 2020 roku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>do 28 kwietnia 2020 roku i od 30 kwietnia 2021 roku do sierpnia 2021 roku w warunkach powrotu do przestępstwa, podczas gdy prawidłowo zebrany i prawidłowo oceniony materiał dowodowy prowadzi do odmiennego wniosku, tj. że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podniesiony zarzut obrazy przepisów postępowania i w konsekwencji błędów w ustaleniach faktycznych należy uznać za całkowicie chybiony. Treść art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk przytoczonych przez skarżącego wskazuje na możliwość dopuszczania dowodów z urzędu i baczenia przez przewodniczącego składu orzekającego, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. W tym wypadku uwzględniając treść zarzutu postawionemu oskarżonemu Sąd meriti uznał w oparciu o zgromadzony w toku postępowania przygotowawczego materiał dowodowy, iż wszystkie istotne okoliczności związane z zarzucanym oskarżonemu czynem zostały wyjaśnione i nawet nie widział potrzeby bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonego T. O.. Sąd ten zasadnie przyjął, że jeżeli chodzi o zarzucany okres niealimentacji od dnia 01 grudnia 2019 roku do dnia 27 lutego 2020 roku, to występuje powaga rzeczy osądzonej, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 7 kpk, uwzględniając treść wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 27 lutego 2020 roku wydanego w sprawie II K 1005/19 (k.</p>		

25), w którym okres niealimentacji ze strony A. O. został wydłużony w stosunku do pierwotnego zarzutu o okres od 01 grudnia 2019 roku do 27 lutego 2020 roku. Poza tym Sąd I instancji słusznie uznał, że jeżeli chodzi o pozostały zarzucany okres od 28 lutego 2020 roku do 28 kwietnia 2020r. to nie ma wątpliwości, że co do zasady oskarżony uchylał się od obowiązku alimentacyjnego, niemniej jednak chodziło w tym wypadku o okres 2 miesiące, a więc okres, w którym zaległość stanowiła równowartość 2 świadczeń okresowych a nie co najmniej 3, zaś to z kolei zasadnie skutkowało uznaniem przez ten Sąd, że oskarżony nie wyczerpał wszystkich znamion czynu z art. 209§1a kk. A zatem okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy były wyjaśnione, a Sąd oparł się w tym zakresie na materiale z postępowania przygotowawczego, który nie wymagał uzupełnienia. Wbrew stanowisku skarżącego w żadnym razie nie można przyjąć, iż w tym konkretnym przypadku na Sądzie Rejonowym spoczywał obowiązek gromadzenia z urzędu materiału dowodowego na okoliczności wykraczające poza zakres zarzutu postawionego oskarżonemu. Wprawdzie z utrwalonego w judykaturze stanowiska wynika, że sąd rozpoznający sprawę ma możliwość wykraczania poza zarzucany okres w sprawach o przestępstwa z art. 209 § 1 i §1a kk wydłużając ten okres aż do daty wydania wyroku (tak uczynił choćby Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie II K 1005/19), ale może tak uczynić tylko wówczas, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy na to pozwala. Absolutnie nie może to oznaczać, że na Sądzie Rejonowym w Sieradzu ciążył obowiązek dążenia

z urzędu do zgromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na wykroczenie poza granice czasowe zarzutu i przeprowadzenia w tym zakresie pełnego postępowania dowodowego, zwłaszcza w sytuacji, w której nie miał jakiegokolwiek stanowiska oskarżyciela publicznego w tym zakresie, bowiem w tym przypadku prokurator w ogóle nie wziął udziału w rozprawie. Można byłoby ewentualnie zastanowić się nad zaistnieniem podstaw do takich działań, gdyby dopiero w trakcie rozprawy okazało się, że z określonych powodów, nieznanych w momencie kierowania aktu oskarżenia, nie można przyjąć okresu niealimentacji wynikającego z zarzutu, a oskarżyciel publiczny nie miałby tego świadomości wobec nieuczestniczenia w rozprawie. W tym jednak przypadku już w dacie kierowania do Sądu Rejonowego w Sieradzu aktu oskarżenia treść wyroku wydanego w sprawie II K 1005/19 była znana, bowiem był on załączony do akt sprawy już w toku postępowania przygotowawczego, a tym samym nie podlegało dyskusji, że co do okresu od 01 grudnia 2019 roku do 27 lutego 2020 roku występuje powaga rzeczy osądzonej. A zatem już w momencie kierowania do Sądu aktu oskarżenia czyn A. O. nie wyczerpywał wszystkich znamion czynu z art. 209 § 1a kk, bowiem zaległość stanowiła równowartość jedynie 2 świadczeń okresowych a nie co najmniej 3. Tym bardziej więc nie można było wymagać od Sądu I instancji, aby z urzędu przeprowadzał dowody, by naprawić tak duży błąd oskarżyciela publicznego. W sytuacji, w której w momencie kierowania aktu oskarżenia czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego, ewentualne działania ze strony Sądu, w tym

<p>przeprowadzenie dowodów i to z urzędu, zmierzających do wykazania, że oskarżony wypełnił jednak znamiona czynu z art. 209 § 1a kk, należy wręcz określić jako niedopuszczalne. A zatem w żadnym razie nie może być w tym wypadku mowy o naruszeniu wskazanych w apelacji przepisów kodeksu postępowania karnego, a tym samym nie może być też mowy o błędzie w ustaleniach faktycznych polegającym na nieprzyjęciu, że oskarżony dopuścił się niealimentacji w rozumieniu art. 209 §1a kk. Sąd Rejonowy słusznie ustalił, że nie można było przypisać oskarżonemu dokonania czynu z art. 209 § 1a kk. A zatem zarzuty postawione w apelacji prokuratora okazały się całkowicie niezasadne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sieradzu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutów</p>		

<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 04 listopada 2021 roku wydany w sprawie II K 388/21	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Podniesiony zarzut obrazy przepisów postępowania i w konsekwencji tego błędu w ustaleniach faktycznych okazał się bezzasadny. Przy okazji wcześniejszych rozważań na temat tego zarzutu wskazano obszernie argumentację przemawiającą za takim stanowiskiem, której nie ma potrzeby ponownie powtarzać. Podkreślić jedynie należy, że w tym konkretnym przypadku Sąd Rejonowy w Sieradzu nie tylko nie miał obowiązku, aby z urzędu przeprowadzać postępowanie dowodowe dotyczące okresu wykraczającego poza ten, który został wskazany w zarzucie, ale wręcz byłoby to niedopuszczalne w sytuacji, w której już w momencie kierowania aktu oskarżenia do sądu zachowanie oskarżonego nie wyczerpywało znamion czynu z art. 209 § 1a kk, a okoliczność ta była znana już na etapie postępowania przygotowawczego. Sąd Rejonowy w Sieradzu w pełni zasadnie uniewinnił A. O. od zarzucanego mu czynu, a rozstrzygnięciu temu nie można nic zarzucić. Było ono w pełni uzasadnione, skoro co do zarzucanego okresu od 01 grudnia 2019r roku do 27 lutego 2020 roku wystąpiła powaga rzezy osądzonej, a co do pozostałego okresu wskazanego w zarzucie zaległość nie stanowiła równowartości co najmniej 3 świadczeń okresowych. W związku z powyższym wobec braku podstaw do uwzględnienia wniesionej apelacji Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.</p>	
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	W związku z utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy, a tym samym nieuwzględnieniem apelacji oskarżyciela publicznego Sąd Okręgowy – na podstawie art. 636 §. 1 kk – obciążył Skarb Państwa kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem odwoławczym.

1.PODPIS
Marcin Rudnik